

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ МЕНЕДЖЕРІВ ЯК СИСТЕМНА ПРОБЛЕМА

Одним з найважливіших напрямків Болонського процесу, що має метою підвищення мобільності та конкурентоспроможності щодо працевлаштування випускників українських ВНЗ, є контроль забезпечення підвищення якості освіти. Високо ефективний процес навчання у рамках сучасної концепції, що трактує освіту, як неперервний гнучкий цілеспрямований демократичний процес отримання знань протягом усього циклу навчання, повинен базуватися не лише на відтворюючому навчанні та й на творчому продуктивному стилі. Не лише володіння певним набором фундаментальних теоретичних знань та конкретних практичних навичок, але формування готовності до впровадження та прийняття нестандартних управлінських рішень в умовах динамізму та інформаційної кризи.

На наш погляд, вирішення означеної проблеми пов'язано з впровадженням проектних принципів з метою формування системного мислення фахівців. Слід урахувати ризики кредитно-модульної системи – шматочне формування знань, відсутність єдиного інтегрованого погляду як на окрему дисципліну, так й велику імовірність загублення розуміння взаємозв'язків курсів, практичного використання висновків та результатів попередньо опрацьованих курсів в майбутньому, що значно зніжує перспективи подальшого розвитку, не дозволяє формувати об'ємне, інтегроване, гнучке знання, що традиційно являло перевагу національної системи освіти, а не лише глибоке, проте однобічне, обмежене знання (система вузьких фахівців).

При підготовці фахівців-менеджерів ця проблема набирає експоненціальний ваговий коефіцієнт у цільовій функції – максимізації якості підготовки фахівців у рамках процесу структурного реформування національної системи вищої освіти.

В якості успішного прикладу впровадження проектного підходу на базі системного мислення, як спроби перетворити навчання у проектний взаємопов'язаний ланцюжок є CASE-проект за курсом “Методи прийняття управлінських рішень” для студентів спеціальності “Менеджмент організацій”. CASE-проект інтегрує в себе знання ланцюжка курсів та вимагає творчого їх втілення на практиці (в ситуації, що моделюється). CASE-проект має метою реалізації на практиці системи

теоретичних знань за базовими курсами у взаємозв'язку через призму структури та алгоритмів прийняття рішень; впровадження у певній галузі (вибір якої здійснюється з урахуванням переваг студента, для забезпечення мотивуючої та стимулюючої функції щодо пошуку проблемної ситуації) отриманих методичних та методологічних інструментаріїв; оцінку концепції впровадження та реалізації управлінських рішень щодо забезпечення інформаційних потреб керівників різних рівнів та підвищення ступеню їх обґрунтованості. Презентація CASE-проект надає досвід виступу на аудиторії, додає елементи змагання та сприяє об'єктивності інтегрованого оцінювання. Виконання CASE-проекту стимулює систематичну, самостійну роботу студентів, виявляє та розкриває творчій потенціал, підвищує зацікавленість в курсах, що вивчаються.

Л.Б. Нікіфорова, аспірантка кафедри
педагогіки та психології

Херсонський державний університет, М. Херсон

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У ТРАДИЦІЙНІЙ ОСВІТНІЙ ПРАКТИЦІ УНІВЕРСИТЕТІВ

Глобальні соціально-економічні перетворення, об'єктивна тенденція сучасного етапу розвитку нашої держави зумовили підвищений запит на професійну підготовку висококваліфікованих менеджерів. У світлі таких вимог перед освітою постає нагальна задача організації такої підготовки майбутніх управлінців, яка закладала б не просто конкретні знання певного діапазону і обсягу, а формувала фундамент соціальної ініціативи, здатності працювати з людиною і для людини. Одним із перспективних напрямів у цьому контексті є формування емоційної культури майбутніх менеджерів, спрямованої на цілісний розвиток, використання глибинних психологічних ресурсів та усього творчого потенціалу особистості фахівця (Н. Побірченко, О. Романовський, Г. Юркевич, В. Берега, Й. Завадський, Ф. Хміль та ін.).

Аналіз кількісного співвідношення годин дисциплін, які заплановані навчальним планом університетів привів нас до такого висновку, що значне місце у процесі навчання майбутнього менеджера займають предмети економічного циклу (52%), далі професійно-орієнтованого (30%) та в меншій кількості гуманітарного циклу (18%). У своїх висновках стосовно даного положення, ми звертаємося до поглядів В. Полякова, який зазначає, що економіці притаманний безсуб'єктивний підхід до управління безособистісними елементами господарського